

”Makaava pilvenpiirtäjä” – lentoaseman ensimmäinen terminaalirakennus

Helsinki-Vantaan lentoasema avattiin liikenteelle juuri ennen kesän 1952 olympialaisia. Yhden kiitotien lisäksi olympialaisia varten valmistuivat lennonvarmistusrakennus ja kolmessa viikossa pystytetty puinen matkustajarakennus, joka koottiin valmiina ostetuista puuelementeistä.

Asemaviljonki oli tarkoitettu väliaikaiseksi, ja siitä oli tarkoitus tehdä työmaaparakkeja lopullisen asemarakennuksen valmistuttua. Rakennuksen alkuperäinen pituus oli 117,5 metriä ja lattiapinta-alaa oli 1 623 neliometriä.

Tilapäisen terminaalirakennuksen tullilinjaston yhteyteen sijoitettiin keramiikkataiteilija Karl Heinz Schultz-Kölnin nimeämätön keramiikkareliefi. Wärtsilän lahjoittama neljä metriä leveä ja kolme metriä korkea modernistinen teos koostuu 54 taidekeramiikkalevystä. Nykyään teos on esillä Helsinki-Vantaan juna-asemalla.

Vuonna 1956 asemaviljonkiin rakennettiin uusi siipi, johon sijoitettiin ravintola ja keittiötiloja. Pian rakennus tunnettiin nimellä ”maailman pisin makaava pilvenpiirtäjä”. Kaiken kaikkiaan rakennusta laajennettiin kolmeen otteeseen niin, että lopulta sillä oli pituutta 170 metriä.

Varsinainen terminaalirakennus valmistui vuonna 1969. Vanhaa parakkirakennusta ei purettu heti uuden terminaalin käyttöönoton yhteydessä, vaan sitä käytettiin edelleen liikelentoterminaalina ja rahdin käsittelyyn.

Parakkiterminaalit purettiin lopulta laajennustöiden yhteydessä. Sen osat myytiin eteenpäin. Nykyään ne palvelevat Nummelan lentokentän laidalla osana hotellirakennusta. ”Makaavan pilvenpiirtäjän” ravintolatilat ovat yhä ravintolakäytössä.

Finavia yhteistyössä Ilmailumuseon kanssa

Kuva: Veljekset Karhumäki Oy

